

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

26 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 146/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого — Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макаруча М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Устименко В.Є., Шилової Т.С.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Дніпровського районного суду міста Києва Марфіної Наталі В'ячеславівни за скаргою Лагоди Юрія Олександровича,

встановила:

У лютому 2015 року до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) надійшла скарга Лагоди Ю.О., зі змісту якої суддя Марфіна Н.В. відмовила йому в доступі до правосуддя з підстав, не передбачених законом, оскільки ухвалою від 4 вересня 2014 року повернула його заяву про скасування рішення Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських банків (далі - Постійно діючий Третейський суд), не дивлячись на усунення ним недоліків цієї заяви, вказаних в ухвалі судді від 20 серпня 2014 року про залишення її без руху. Заявник зазначає, що, у зв'язку з цим, ухвалу судді від 4 вересня 2014 року про повернення його заяви скасовано ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 5 листопада 2014 року.

Лагода Ю.О. вважає, що такі дії судді Марфіної Н.В. свідчать також про умисне порушення нею норм права та неналежне ставлення до службових обов'язків, порушення правил суддівської етики та присяги судді, а тому просить притягнути її до дисциплінарної відповідальності.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд», яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Відповідно до пункту 8 Розділу II цього Закону “Прикінцеві та перехідні положення”, розгляд заяв і скарг поданих, а дисциплінарних проваджень щодо суддів розпочатих до набрання ним чинності здійснюється відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції від 7 липня 2010 року № 2453-VI (далі - Закон).

Відповідно до статті 86 Закону членом Комісії Весельською Т.Ф. проведено перевірку викладених у скарзі даних та обставин.

Розглянувши матеріали перевірки, заслухавши доповідь члена Комісії, проаналізувавши її висновок, Комісія дійшла висновку, що у відкритті

дисциплінарної справи стосовно судді Марфіної Н.В. необхідно відмовити з таких підстав.

Встановлено, що в провадженні судді Дніпровського районного суду міста Києва Марфіної Н.В. перебувала справа за заявою Лагоди Ю.О. про скасування рішення Постійно діючого Третейського суду від 27 червня 2014 року у справі № 151/14, заінтересована особа - Публічне акціонерне товариство «Уксоцбанк» (далі - ПАТ «Уксоцбанк»).

Відповідно до пункту 5 частини другої, пункту 1 частини третьої статті 389-2 Цивільного процесуального кодексу України (далі - ЦПК України), у заяві про скасування рішення третейського суду має бути викладено, зокрема зміст резолютивної частини цього рішення та додано його оригінал або належним чином завірнену копію. При цьому, копія рішення постійно діючого третейського суду завіряється його головою, а копія рішення третейського суду для вирішення конкретного спору має бути нотаріально завірена.

Ухвалою судді Марфіної Н.В. від 20 серпня 2014 року заяву Лагоди Ю.О. залишено без руху у зв'язку з невідповідністю її вказаним вимогам статті 389-2 ЦПК України - не викладено зміст резолютивної частини рішення Постійно діючого Третейського суду від 27 червня 2014 року та додано його нотаріально завірнену копію, тоді як вона має бути завірена Головою цього постійно діючого третейського суду. Лагоді Ю.О. надано строк для усунення вказаних недоліків.

Ухвалою судді Марфіної Н.В. від 4 вересня 2014 року заяву Лагоди Ю.О. повернуто, оскільки, на виконання вимог ухвали про залишення її без руху, він надіслав до Дніпровського районного суду міста Києва заяву про усунення недоліків, в якій викладено зміст резолютивної частини рішення Постійно діючого Третейського суду від 27 червня 2014 року та додано його копію, однак завірнену не Головою цього постійно діючого третейського суду, а третейським суддею та Президентом Асоціації українських банків, скріплену печаткою Асоціації українських банків.

Заявник оскаржив названу ухвалу судді в апеляційному порядку - ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 5 листопада 2014 року її скасовано, з передачею питання на новий розгляд.

Суд апеляційної інстанції в своїй ухвалі зазначив, що суддя суду першої інстанції вважаючи, що подана Лагодою Ю.О. копія рішення Постійно діючого Третейського суду посвідчена неналежними особами та повертаючи його заяву, не врахувала положень частини другої статті 46 Закону України від 11 травня 2004 року № 1701-IV «Про третейські суди» (далі - Закон № 1701-IV), згідно з якою рішення постійно діючого третейського суду скріплюється підписом керівника та круглою печаткою юридичної особи - засновника цього третейського суду. Подана Лагодою Ю.О. копія рішення Постійно діючого Третейського суду таким вимогам відповідає, оскільки містить підписи третейського судді, Президента Асоціації українських банків та скріплена печаткою.

З письмових пояснень судді Марфіної Н.В., практично одночасно з Апеляційного суду міста Києва до Дніпровського районного суду міста Києва повернулися матеріали вказаної цивільної справи та іншої аналогічної цивільної

справи, яка також перебувала в її провадженні. Так, пояснила суддя, її ухвалою від 28 травня 2014 року залишено без руху заяву ОСОБА_1 про скасування рішення Постійно діючого Третейського суду у зв'язку з тим, що, в порушення вимог частини третьої статті 389-2 ЦПК України, до заяви була додана копія цього рішення, завірена Президентом Асоціації українських банків, а не Головою вказаного постійно діючого третейського суду. Оскільки у визначений термін ОСОБА_1 не усунула наведений недолік, ухвалою від 24 червня 2014 року її заяву визнано неподаною та повернуто. Цю ухвалу Апеляційний суд міста Києва 22 жовтня 2014 року залишив без змін, погодившись з висновками судді. Тож, отримавши одночасно різні за правовою позицією ухвали апеляційного суду у аналогічних справах, суддею Марфіною Н.В. було ініційовано звернення Дніпровського районного суду міста Києва до Апеляційного суду міста Києва з проханням надати роз'яснення положень статті 389-2 ЦПК України, з метою дотримання єдності у судовій практиці. На відповідне звернення Голови Дніпровського районного суду міста Києва, із викладом наведених обставин, цим судом отримано лист Заступника голови Апеляційного суду міста Києва від 2 грудня 2014 року, в якому роз'яснено, що пунктом 1 частини третьої статті 389-2 ЦПК України визначені вимоги до оформлення копії рішення постійно діючого третейського суду для подання заяви про його скасування, тоді як статтею 46 Закону № 1701-ІУ визначені вимоги до оформлення рішення третейського суду. Таким чином, при вирішенні питання про прийняття заяви про скасування рішення третейського суду необхідно керуватися пунктом 1 частини третьої статті 389-2 ЦПК України, у разі надання копії вказаного рішення.

Лагода Ю.О. у скарзі зазначає, що ним був поданий оригінал рішення Постійно діючого Третейського суду від 27 червня 2014 року, а не його копія. Проте, як вбачається із тексту ухвали Апеляційного суду міста Києва від 5 листопада 2014 року, якою скасовано ухвалу судді Дніпровського районного суду міста Києва Марфіної Н.В. від 4 вересня 2014 року про повернення заяви Лагоди Ю.О., ним подано саме копію зазначеного рішення, що свідчить про необхідність належного її завірення, відповідно до вимог пункту 1 частини третьої статті 389-2 ЦПК України.

За таких обставин, відсутні підстави вважати, що суддя Марфіна Н.В. відмовила Лагоді Ю.О. в доступі до правосуддя з підстав, не передбачених законом.

Згідно зі статтею 83 Закону, скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

За результатами перевірки доводи заявника щодо неналежного ставлення судді Марфіної Н.В. до службових обов'язків чи умисного порушення нею норм права при постановленні ухвали про повернення його заяви не знайшли свого підтвердження, оскільки письмові пояснення судді повністю підтверджуються копіями ухвал Апеляційного суду міста Києва від 5 листопада 2014 року та від 22 жовтня 2014 року, протилежних за своєю суттю, а також листа Заступника голови цього суду від 2 грудня 2014 року, що були додані нею до пояснень.

Порушень етики чи присяги судді з боку Марфіної Н.В., про що зазначає заявник у своїй скарзі, в ході її розгляду також не встановлено.

За матеріалами перевірки, в задоволенні заяви Лагоди Ю.О. про скасування рішення Постійно діючого Третейського суду від 27 червня 2014 року, заінтересована особа - ПАТ «Уксоцбанк», відмовлено ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 30 грудня 2014 року (головуючий суддя Марфіна Н.В.), яку Лагода Ю.О., за даними Єдиного державного реєстру судових рішень, оскаржив в апеляційному порядку.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді, визначені статтею 83 Закону.

Згідно з частиною четвертою статті 84 Закону, дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за заявою чи повідомленням, що не містять відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

З огляду на те, що скарга Лагоди Ю.О. відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку в діях судді Марфіної Н.В. не містить, підстав для притягнення її до дисциплінарної відповідальності немає.

Керуючись статтями 83-86, 91, 97 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Комісія, -

вирішила:

Відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Дніпровського районного суду міста Києва Марфіної Наталі В'ячеславівни.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова